

РЕШЕНИЕ

№ 4982

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4800** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. С. В. срещу РЕШЕНИЕ № 1524 от 02.04.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 94-ти състав, постановено по нахд № 13403/2022г.

В обстоятелствената част на касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон.

Касаторът твърди, че административното производство е протекло при извършени нарушения на процедурните правила изразяващи се в следното: актосъставителят е извършил проверка без да разполага с това правомощие, в противоречие с чл. 19, ал. 1 от ЗКФН; словесното описание на нарушението изобщо не отговаряло на неговата правна квалификация и ограничавало съществено правото на защита на К. С. В., поставяйки го в невъзможност да разбере в какво точно се изразява изпълнителното деяние; нарушен бил принципа non bis in idem; невярно е била посочена дата и място на нарушението.

Счита, че описаното в НП деяние не е извършено виновно, при каквато и да е форма на вина. Липсвал умисъл, тъй като сделката е била сключена в условия на анонимност по отношение на насрещната страна, К. С. В. не е бил уведомен за насрещната страна по сделката и съществувало пряко договаряне за нейното сключване единствено

между инвестиционните посредници. Дори самият „Централен депозитар“ АД, е посочил като страни по сделката „ИП купувач“ и „ИП продавач“ („ИП“ като съкращение на инвестиционен посредник), което потвърждавало, че при обработване на сделката той приемал, че сделката е договорена между давата инвестиционни посредника, без участието на клиента, подал нареждане за покупка на дялове на колективни инвестиционни схеми (К.). Липсвала и небрежност, като форма на вина, защото сделката е осъществена на ОТС /извънборсов/ пазар, за който било характерно свободното договаряне между инвестиционните посредници, т.е сделката не била подчинена на особена нормативна регулация. К. С. В. не е бил длъжен да попълва допълнително изискване сделката с активи на фонда да не бъде със свързано лице по отношение на представляваното от него дружество, още повече, че забраната за придобиването им е уредена на нормативно ниво и тя следвало да бъде спазвана от всички лица, включително и от инвестиционните посредници, които са сключили сделката и е следвало да извършат преценка за насрещните страни по нея, тъй като именно те по занятие извършват тази дейност (чл. 6, ал. 1 от ЗПФИ), и те по закон са лицата, упражняващи професионално и регламентирано тази дейност. Допълнителен аргумент в тази посока било и обстоятелството, че задължението за спазване на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО е законово определено и не било необходимо клиентът на инвестиционния посредник да му дава специални нареждания, за да може последният да съобрази действията си със законовите изисквания.

На следващо място, допустителството било възможно да бъде извършено само умишлено, но не и при непредпазлива форма на вината /небрежност/, обратно на изводите на СРС. С издаването на наказателното постановление, наказващият орган е променил съществено обстоятелствата, приемайки, че е извършено нарушение чрез "допустителство", каквото изпълнително деяние по никакъв начин не е било посочено в АУАН.

Твърди се още, че съществувало противоречие между словесното описание на нарушението и неговото цифрово изписване, доколкото контролният орган твърдял, че жалбоподателят е действал като "съизвършител" с другия представител на дружеството, без това да е отразено в квалификацията. Едва в наказателното постановление за първи път се внасял елемент от субективната страна на деянието, а именно форма на вина, при условията на непредпазливост - небрежност. При допустителство обаче, формата на вината е само умисъл, но не и непредпазливост.

На дата посочената в акта дата- 30.12.2021 г. К. С. В. не е осъществил никакви действия/бездействия, и ако изобщо е налице твърдяното нарушение, то би следвало да бъде свързано единствено с изпълнително деяние на К. С. В., осъществено на 23.12.2021 г. Неправилни били и изводите на СРС за липсата на маловажност на нарушението, а наложеното наказание било явно несправедливо, защото не са налице никакви финансови загуби или вредни последици от друг характер нито за дружество, нито за неговите акционери, нито за пенсионноосигурителното дружество, нито за каквито и да било трети лица, включително и надзорния орган. Твърдяното нарушение било извършено за първи път от страна на К. С. В. и не била налице хипотезата на „системност“ по смисъла на § 1, ал.2, т. 9 от ДР на КСО, както неправилно е приел СРС.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 94-ти състав по нахд № 13403/2022г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № Р-10-219/21.09.2022г., издадено от Д. И. Й., зам. председател на КФН, ръководещ

управление „Осигурителен надзор”.

Ответникът - зам. председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, чрез процесуален представител юрк. А. Г. оспорва жалбата, като излага доводи за правилността на съдебния акт в писмени бележки, депозиранни по делото на 07.07.2023г. Заявена е и претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

К. С. В. е бил санкциониран по реда на чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО, която норма гласи, че административнонаказателна отговорност за нарушения на чл. 177 от КСО се носи от всеки „който извърши или допусне извършване на нарушение“. В процесното НП ясно било обосновано, че той е допуснал извършването на нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО при непредпазлива форма на вина - небрежност. Налице били заложените в чл. 24, ал. 2, пр. последно от ЗАНН и чл. 10 от ЗАНН условия за ангажиране на административнонаказателната отговорност като допустител. Адресат на забраната по чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО е ЗАД „Армеец“ АД и в този смисъл само то би могло да бъде извършител на противоправното деяние. Но като юридическо лице същото формирало и изразявало волята си чрез лицата, които го управляват и представляват. Като лице, което управлява и представлява ЗАД „Армеец“ АД и формира и изразява неговата воля, именно К. В. е следвало да даде указание на инвестиционния посредник да не сключва сделки със свързани на ЗАД „Армеец“ АД лица. Като не го е сторил, К. С. В. е допуснал ЗАД „Армеец“ АД да закупи дялове от договорния фонд. Тъй като нареждането за покупка на финансовите инструменти е подписано от двамата представляващи ЗАД „Армеец“ АД, то всеки от тях е осъществил изпълнителното деяние на нарушението.

Неверни били твърденията, че съдът не бил проверил дали актосъставителят В. С. е компетентна да съставя АУАН. Доказателства в тази връзка били приети по делото и от тях се установявало, че АУАН е издаден от оправомощен орган по чл. 17, ал. 1, т. 11 от ЗКФН. Неоснователни били и доводите, че за едно и също нарушение са били издадени 4 НП. Касаело се за отделни сделки, които макар и сключени между едни и същи страни, са с различен предмет. Всички сделки, с които ЗАД „Армеец“ АД е придобило посочените активи, са сключени на 23.12.2021 г. и за всички тях сетълментът е завършил на 30.12.2021 г. За да придобие всеки от посочените по-горе финансови инструменти, ЗАД „Армеец“ АД е подало чрез законните си представители, в това число и изпълнителния директор К. В., различни нареждания до ИП „Реал Финанс“ АД относно дялове на различни договорни фондове. Противно на изложеното в жалбата, не ставало въпрос за едно нарушение, защото противоправната дейтелност във всеки от посочените случаи представлявала различна по своя предмет сделка. Отговорността на нарушителя била ангажирана в съответствие с чл. 18 от ЗАНН, като за всяко отделно деяние е наложено отделно наказание.

Не съществувало разминаване между описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, като в НП не са били въведени нови фактически твърдения, които да не са били предявени с АУАН, с оглед на което категорично следвало да бъде отхвърлена тезата за промяна в словесното описание на нарушението. От подробно изложените в АУАН и НП фактически констатации не била налице неяснота по въпроса кое е задълженото лице, респективно - кое е лицето, нарушило забраната на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО. Задължено лице по цитираната норма било ЗАД „Армеец“ АД и само то можело да бъде извършител на нарушението, а допустител е представляващият дружеството К. В..

Нито в КСО, нито в ЗАНН, нито в друг нормативен акт било поставено условие отговорността на допустителя да се ангажира едва след тази на извършителя. Следователно наказващият орган нямал задължение първо да издава НП спрямо нарушител, преди да започне административнонаказателно производство спрямо допустителя. Административнонаказателната отговорност на извършител и допустител не била съвместна, поради което административнонаказателните производства срещу извършител и допустител се развивали независимо едно от друго.

Правилно била определена и датата на извършване на нарушението- 30.12.2021г., тъй като това е моментът, в който е довършено изпълнителното деяние. На тази дата „Централен депозитар“ АД е регистрирал сделката, като парите и финансовите инструменти са прехвърлени съответно на продавача и купувача.

От пълния текст на процесното НП ставало ясно, че нарушението представлявало придобиване на активи на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване от свързано с пенсионноосигурителното дружество лице. Това придобиване е извършено чрез сключване на сделка от ЗАД „Армеец“ АД и УПФ „Ц.-Сила“, управлявано от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД. В АУАН и НП ясно е било посочено в какво се изразявало извършеното нарушение и кое лице е извършител. Подписването на документи за сключване на сделката представлявало действия, с които К. С. В., изпълнителен директор на ЗАД „Армеец“ АД, е допуснал извършването на нарушението. Следователно нито АУАН, нито НП третирали В. като извършител на нарушението, а като допустител в качеството му на изпълнителен директор и представляващ ЗАД „Армеец“ АД.

Дори и без знание за насрещната страна по сделката, К. В. не само че е бил длъжен, но е могъл да даде указание на инвестиционния посредник да не се сключва сделки със свързани лица, така че да не се стига до нарушаване на забраната по чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО. Като не го е сторил, той е допуснал ЗАД „Армеец“ АД да закупи на извънрегулиран пазар дялове на договорен фонд „Т. Б.“ и по този начин е сключена сделка в нарушение на изискването на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО. Това изискване можело да бъде нарушено не само съзнателно, т. е. умишлено, но и без знание за насрещната страна по сделката - т. е. непредпазливо. Липсата на знание обаче не отменяло задължението на лицата, които управляват и представляват свързаното лице, да положат дължимата грижа, така че да не се стига до придобиване на активи в нарушение на забраната по чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО.

Правилна била и преценката на районния съд, че случаят не е маловажен.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 1524 от 02.04.2023г., постановено по нахд № 13403/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 94-ти състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-219/21.09.2022г., издадено от Д. И. Й., зам. председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на К. С. В. на основание чл. 351, ал.1, т.3 от КСО е наложена имуществена санкция в размер на 3 000.00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО във връзка § 1, ал.

2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателства, чрез разпит на актосъставителя В. Д. С., както и е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че във воденото административнонаказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения и е доказано извършването на вмененото административно нарушение с цитираната правна квалификация, а санкцията правилно е била определена в минимален размер. Не съществували и причини за обявяване на нарушението за „маловажен“ случай по см. на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 94-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

При осъществявания от КФН ежедневен дистанционен надзор за спазване на нормативните изисквания при инвестиране средствата на фондовете за допълнително пенсионно осигуряване е установено, че през месец декември 2021г. на извънборсов пазар (ОТС) са сключени множество сделки за продажба на дялове на колективни инвестиционни схеми по чл. 176, ал. 1, т. 11 от КСО от името и за сметка на управлявания от ПОАД „ЦКБ - Сила“ АД, универсален пенсионен фонд. Посочените сделки са сключени чрез посредничеството на инвестиционните посредници „АБВ Инвестиции“ ЕООД и „Реал Финанс“ АД.

С писмо е вх. № РГ-03-190-6 от 08.02.2022 г. инвестиционният посредник „АБВ Инвестиции“ ЕООД е предоставил нареждане № 36170042254 от 23.12.2021г. за продажба, от името и за сметка на управлявания от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД УПФ „Ц.-Сила“ на извънборсов пазар на дялове на договорен фонд „Т. Б.“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънт“ ЕАД, с код на емисията: BG09000012070 за 1850 броя дялове при единична цена 57.8747 лева и обща стойност на сделката 107 068.20 лв. Сделката е сключена на 23.12.2021г. в 18:20:39 ч., с дата на сетълмент 30.12.2021г., а като насрещна страна по нея е посочен инвестиционният посредник „Реал Финанс“ АД.

С писмо изх. № РЕ-03-176-1 от 07.03.2022 г. е изискана от „Реал Финанс“ АД допълнителна информация и документи за гореописаната сделка. В тази връзка е било предоставено нареждане за покупка № 35229023261 от 23.12.2021 г., с което ЗАД „Армеец“ АД е подало на извънборсов пазар нареждане за покупка на дялове на договорен фонд „Т. Б.“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънт“ ЕАД, код на емисията: BG09000012070 за 1850 броя дялове при единична цена 57.8747 лева и обща стойност на сделката 107 068.20 лв. От потвърждението за сключената сделка било видно, че същата е сключена на 23.12.2021 г. в 18:20:39 часа с дата на сетълмент 30.12.2021 г. Документите са подписани от изпълнителния директор на ЗАД „Армеец“ АД К. С. В., заедно с един от останалите представляващи дружеството, а именно М. П. И..

Във връзка с извършваната проверка за свързаност, е било установено, че към 30.12.2021 г. „ЦКБ Груп“ ЕАД осъществява контрол върху ЗАД „Армеец“ АД и

ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4, буква „а“ от ДР на КСО, тъй като упражнява пряко повече от половината от гласовете в общите събрания на двете дружества („ЦКБ Груп“ ЕАД упражнява пряко 80,99% от гласовете в общото събрание на „ЗАД Армеец“ АД. „ЦКБ Груп“ ЕАД упражнява пряко 50,04% от гласовете в общото събрание на ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД). От изложеното следвало, че ЗАД „Армеец“ АД и ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД са дъщерни дружества на „ЦКБ Груп“ ЕАД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4б от ДР на КСО, поради което посочените дружества са свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

К. С. В. в качеството си на изпълнителен директор на ЗАД „Армеец“ АД, заедно с другия представляващ дружеството М. П. И., е извършил съответните действия за покупката на дяловете на ДФ „Т. Б.“, в нарушение на изискването по чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО. Нарушението е било извършено на 30.12.2021г.

В НП е прието, че К. С. В. в качеството си на изпълнителен директор на ЗАД „Армеец“ АД, не е извършил съответните действия и е допуснал ЗАД „Армеец“ АД да закупи дялове от договорен фонд „Т. Б.“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънт“ ЕАД, с насрещна страна по сделката УПФ „Ц.-Сила“, управлявано от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД, като е трябвало да съобрази действията си с изискванията на чл. 177, ал. 2, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), във връзка с § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО и да постави условие на ИП да не се сключват сделки със свързани лица.

При тази фактическа обстановка е бил съставен АУАН № Р-06-103/30.03.2022г. и въз основа на него оспореното НП № Р-10-219/21.09.2022г. на зам.председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Административнонаказателната отговорност на К. С. В. е ангажирана за нарушение по чл.177, ал.2, т.2 КСО, който състав въвежда забрана активи на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания, да се придобиват от ясно разграничени субекти, в това число и свързани с пенсионноосигурителното дружество лица. При ангажиране отговорността на касатора, обаче контролният орган е надхвърлил правомощията си по чл.53, ал.2 ЗАНН и е наложил административно наказание „глоба“ по факти, по които същият не се е защитавал и се е запознал с тях, едва в момента, когато му е било връчено наказателното постановление.

В обстоятелствената част на АУАН № Р-06-103/30.03.2022г., изрично е упоменато, че с подписването на съответните документи на 23.12.2021г. за сключване на сделката за покупка на дялове от ДФ „Т. Б.“, К. С. В. е

осъществил нарушение на разпоредбите на КСО. Актосъставителят надлежно е описал, че жалбоподателят е осъществил така вмененото му нарушение, чрез конкретни действия от негова страна, които обаче са били в разрез с разпоредбата на чл.177, ал.2 КСО и забраната, която тя въвежда.

В издаденото наказателно постановление № Р-10-219/21.09.2022г., се твърди, че отговорността на изпълнителния директор на ЗАД „Армеец“ АД се ангажира за това, че същият с бездействието си, изразило се в това, че при подаване на документите, свързани със закупуването и придобиването на извънборсов пазар на дялове, не е поставил като условие пред ИП да не се сключват сделки със свързани лица и по този начин *е допуснал* ЗАД „Армеец“ АД да закупи дялове на ДФ „Т. Б.“. Т.е. с АУАН е повдигнато обвинение за извършено действие, а с НП за допустителство чрез бездействие.

От гореизложеното следва, че за първи път в НП е въведено изцяло ново обвинение, изразяващо се във фактическо бездействие, осъществено от касатора. Административното нарушение, за което е ангажирана отговорността с обжалваното НП, освен че не съответства на деянието, за което е съставен АУАН, но и поставя лицето в ситуация, в която следва да се защитава срещу ново обвинение, което не му е било повдигнато.

Във връзка със субективната страна на нарушението, изразяващо се в допустителство, като форма на „съучастност“, следва да бъде допълнено, че съгласно правната теория и съдебна практика „допустителството“ се характеризира с това, че едно физическо лице допуска извършването или довършването на нарушение от едно друго лице /физическо или юридическо/, като допустителят, макар и да има възможност и да е длъжен да попречи на извършването на нарушението, същият не предприема нужните действия. От което следва, че допустителството е възможно да бъде извършено само умишлено, но не и при непредпазлива форма на вината /небрежност/, както е посочено в обжалваното НП. Това по дефиниция се отнася и за всички формални нарушения /каквото по своята природа е процесното/, които могат да бъдат извършени само при умишлена форма на вината, но не и при небрежност, каквато форма на вина е посочена в НП.

В санкционната разпоредбата на чл.351, ал.1, т.3 КСО, изрично е предвидено, че се наказва и допустителството, в съответствие с чл.10 ЗАНН, като ангажирането на отговорността на другото лице – явяващо се извършител на нарушението, не е част от състава на същото, но следва задължително при ангажиране на отговорност на физическо лице да се докаже несъмнено неговото виновно поведение.

В конкретния случай, от АНО е прието, че нарушението е извършено от К. С. В. в условията на съизвършителство с М. П. И.. Издаденото НП № Р-10-222/21.09.2022г. срещу М. П. И. е отменено с влязло в сила на 27.06.2023г. решение № 886/21.02.2023г. по нахд № 13346/2022г. на СРС. На следващо място, е налице противоречие между словесното описание на нарушението и неговото цифрово изписване, доколкото контролният орган твърди, че касаторът е действал като „съизвършител“ с другия представител на ЗАД „Армеец“ АД М. П. И., без това да е отразено в квалификацията. Следва да бъде разграничавано допустителството от формите на усложнена дейност за осъществяване на деянието не от едно, а от две или повече лица, доколкото при допустителството не е налице общност на умисъла между допустителя и лицето, което не е възпряно от него да осъществи съответното деяние, а при съучастието е налице такъв. Допустителството винаги предхожда или съпътства извършването на основното нарушение. Поради това тук спор няма, че както при съучастието така и при допустителството има причинна връзка между деянието на допустителя и извършването/довършването на нарушението. Поведението на допустителя улеснява извършването на допуснатото нарушение. От тук идва поредното неправилно тълкуване на закона. Едва в наказателното постановление за първи път се внася елемент от субективната страна на деянието, а именно форма на вина. Наказващият орган приема, че К. С. В. е действал виновно, при условията на непредпазливост – небрежност. Първо, не е позволено да се въвежда елемент от състава на нарушението, за първи път едва с наказателното постановление. На следващо място, не се държи сметка за това, че „допустителство“ в теорията и практиката е прието, че се осъществява „съзнателно“, т.е. деецът действа умишлено, а не в условията на непредпазливост. Грешно е, във връзка с това и разбирането на наказващия орган, касателно приложението на чл.20, ал.1 НК, доколкото съучастие, също е възможно единствено и само при умишлените деяния, а съгласно чл.10 ЗАНН, допустителството се наказва само в предвидените за това случаи. Визираните неясноти, несъответствия и взаимно изключващи се правни изводи са от такъв характер, че не биха могли да бъдат коригирани в съдебната фаза на процеса, а по своето естество са съществени, доколкото наказаното лице е поставено в ситуация, в която не би могло да разбере нито фактите, по които следва да се защитава, нито правната квалификация на деянието.

Настоящата инстанция приема, че НП № Р-10-219/21.09.2022г. на зам. председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“ следва да бъде отменено, защото е постановено при допуснати

съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на лицето, чиято отговорност е ангажирана.

В заключение, решението от 02.04.2023г. на СРС, НО, 94-ти състав е неправилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено. Спорът следва да бъде разрешен по същество, като се постанови цялостна отмяна на наказателния акт. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав** на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 1524 от 02.04.2023г., постановено по нахд № 13403/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 94-ти състав *и вместо него постановява:*

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-219/21.09.2022г., издадено от Д. И. Й., зам. председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, с което на К. С. В. на основание чл. 351, ал.1, т.3 от КСО е наложена имуществена санкция в размер на 3 000.00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО във връзка § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

